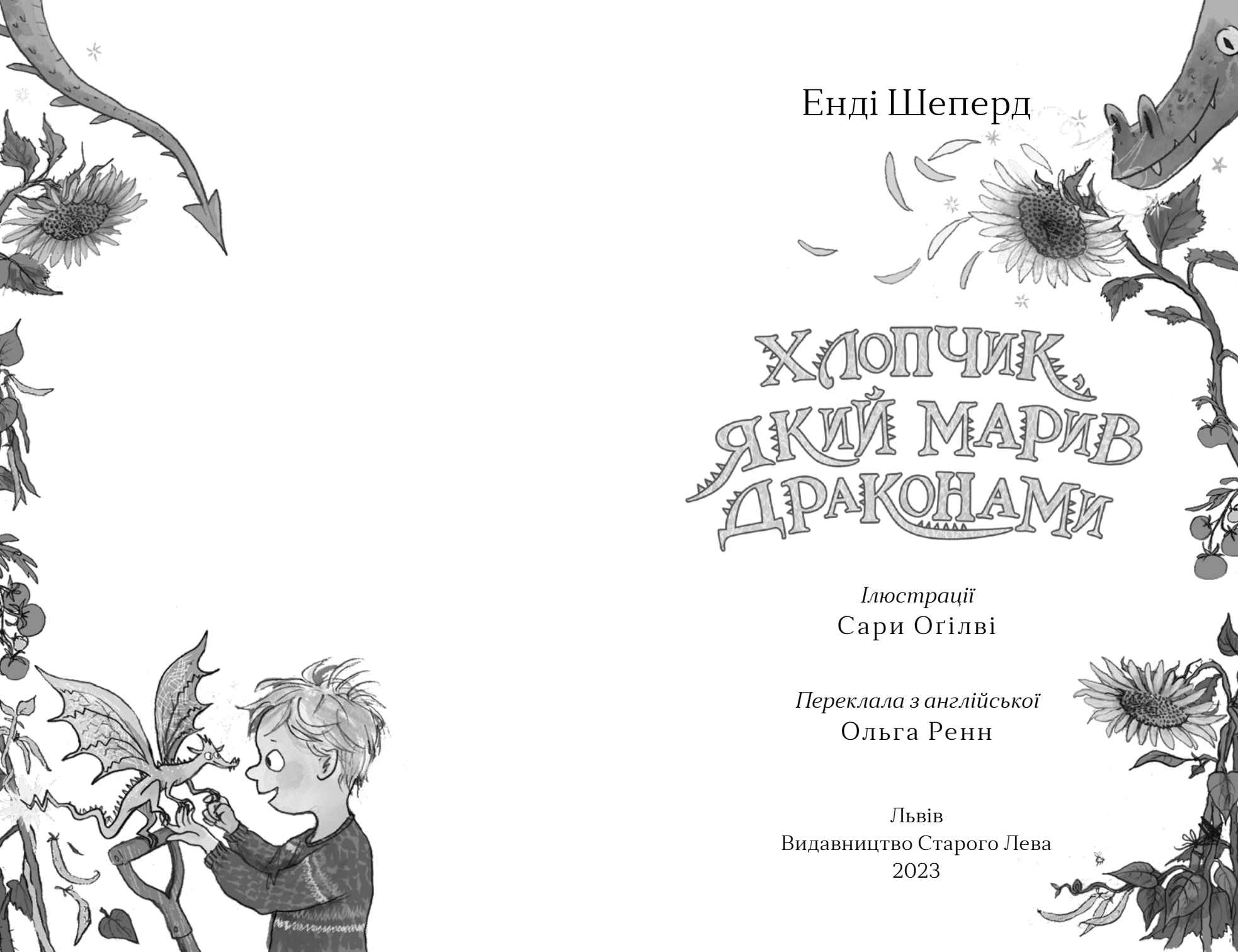

ХЛОПЧИК
ЯКИЙ МАРИВ
ДРАКОНАМИ

Енді Шеперд

ХЛОПЧИК, ЯКИЙ МАРИВ ДРАКОНАМИ

Ілюстрації
Сари Огілві

Переклала з англійської
Ольга Ренн

Львів
Видавництво Старого Лева
2023

УДК 821.111-31-93
Ш 48

Text copyright © Andy Shepherd, 2020

Illustrations copyright © Sara Ogilvie, 2020

Originally published in the English language as
The Boy Who Dreamed Of Dragons by 'Piccadilly Press', an imprint
of Bonnier Books UK Limited.

Published in Ukraine by arrangement
with Bonnier Books UK Limited.

The moral rights of the author have been asserted

Шеперд Енді

Ш 48 Хлопчик, який мав драконами [Текст] : повість / Енді Шеперд ; пер. з англ. Ольги Ренн. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2023. — 280 с. — (Серія «Хлопчик, який вирощував драконів», кн. 4).

ISBN 978-966-448-178-3

«Хлопчик, який мав драконами» — четверта книжка в серії британської письменниці Енді Шеперд про Томаса та його дивовижні пригоди.

Драconi, яких виростила супергеройська команда Томаса та його друзів, подорослішали і відтепер мешкають на холодній Півночі, тож дітям не часто випадає нагода з ними побавитися і політати. Утім, клопотів у Томаса все одно достатньо! Саджанці драконово-фруктового дерева в'януть, треба подбати про передчасно народженого крихітного дракончика Дзумка, ще й у класі з'являється новенька — хвальковита Аура, яка проголошує себе королевою драконів. А ще цього разу Томасові доведеться дізнатися, що плекати дружбу може бути так само непросто, як і вирощувати драконів.

УДК 821.111-31-93

© Енді Шеперд, текст, 2020
© Сара Огілві, ілюстрації, 2020
© Нік Стерн, дизайн обкладинки, 2020
© Ольга Ренн, переклад з англійської,
2023
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2023

ISBN 978-966-448-178-3 (укр.)
ISBN 978-1-84812-925-2 (англ.)

Усі права застережено

*Мамі, татові й Піту
з любов'ю і вдячністю назавжди*

Ми маримо драконами, вони нам сняться. Дра-
кони, які ширяють у небі, гарчать, дихають вог-
нем і мерехтять. Поки ми спимо у своїх ліжках,
загорнені в ковдрочки, вони осявають наш сон.
Міняться барвами, виблискують, світяться.

Та сні — це лише початок великої історії.
І якщо ви читатимете далі, дізнаєтесь більше.

Бо насправді наші дракони навіднують нас не
тільки у снах.

Знаєте, наша компанія довідалася таємницю
про те, що дракони ростуть на деревах. У глиби-
ні саду мого дідуся, поміж
кущів ожини і заростей
кропиви, ми знайш-
ли одне таке
особливе
дерево.

Якби я бовкнув це ко-
мусь, майже всі закоти-
ли б очі й подумали б,
що я жартую, — і це
добре. Бо ми не хочемо,
щоб про наш секрет знали.
Насправді це означає, що
ми добре виконуємо своє
завдання. Дбаємо про безпе-
ку драконів і зберігаємо та-
ємницю.

Думаєте, я вішаю вам лап-
шу на вуха? Хм, здається,
я бачу у ваших очах блиск,
наче вони мерехтять, як
вогненний подих дракона.
І знаєте що? Виходить, що
ви — саме ті, кому я можу до-
вірити цю історію. То що, готові?

1 Зефірна перемога

Я обійняв Блимка за шию і щільно притиснув
коліна до його спини. Луска дракона запульсу-
вала спалахом кольорів і підсвітила мої руки.
Червоний, зелений, індиго і яскраво-золотий.
Здавалося, з-під моїх пальців вистрілює весел-
ка, коли барвисте мерехтіння переливом проко-
тилося до голови дракона.

Він обернувся й одним діамантовим оком
зловив мій погляд. А тоді ми пірнули.

Еге ж! Таке тепер у мене життя — я катаюся
на драконі!

Я пригнув голову і тримався, щоб мене не
здув вітер. Та я не міг упасти. І хоч добре це знав,
мені все одно аж скрутило у животі.

Позаду почулося ревіння, відтак я побачив золотистий силует Тедового дракона, Світлика, який ракетою летів до нас, коли ми вирівнялися.

— Я тебе наздогнав, Томасе! — заверещав Тед, коли вони кулею промчали повз.

Блимко трішки звернув убік, щоб уникнути вогняного пострілу зі Світликової п'ятої точки.

— Так нечесно! — закричав я.

Блимко швидко літав, але не міг зрівнятися з Тедовим драконом, коли той вмикав свій турборежим. Я вже часом думав, що варто дискваліфікувати Теда або принаймні заборонити Світлику поїдати величезні зефірки перед гонкою.

А тоді з'явилися всі решта з нашої супергеройської команди. Спершу Ліам верхи на Максі — він шкірився від вуха до вуха й підняв догори руку. Ліворуч від мене показалися Кет і Кай, які синхронно летіли на Крижинці й Хитруні, а їхні дракони метляли в повітрі хвостами, щоб збити одне одного з курсу. Добре. Значить, вони надто зайняті намаганнями перегнати

одне одного й не будуть серйозними суперниками.

Почувся гуркіт, Блимко розтулив пащу і випустив струмінь блакитного полум'я. Ця гонка ще не завершена. Не так скоро. Блимко потужно та швидко замахав крилами. Він знову заревів, наздоганяючи Світлика.

Колись давно, коли Блимко був малим і ще тільки гикав іскрами, я часто мріяв про польоти, мені було цікаво, а як воно — літати верхи на драконі. А тепер я знав, як це. Понад хмарами, пролітаючи небом дугою, немов зірка, що падає, я верещав від захвату разом зі своїм драконом.

Тут угорі все було таким яскравим і ясным, а призахідні барви підсвічували нам шлях. У небі були лише ми, і хотілося, щоб ця чудовезна мить тривала вічно. Усе інше ховалося десь там унизу.

Навіть у сутінках дракони не вилітали із хмар, доки ми не опинялися акурат над будинком моїх дідуса й бабусі. Мешканці нашого селища надто занурені у свої справи, тож, звісно,